

EL SECRET DEL PASTOR

Conten que en un país molt llunyà hi havia un pastor tan intel·ligent, tan entenimentat i ple de seny, que la fama de les seves dites i les seves sentències va arribar a les orelles del mateix rei. Com que els seus ministres i els seus consellers, i els seus secretaris i subsecretaris, per més que hi maldaven, no aconseguien d'ordenar l'administració del país, i a cada moment hi havia guerres i revoltes, i el preu de les coses pujava sense parar, el rei va tenir la lluminosa pensada de fer cridar el pastor i encarregar-li el govern dels negocis de l'estat.

El pastor es va presentar davant el rei i després d'escoltar la seva proposta de nomenar-lo primer ministre, li va dir:

—Acceptaré, senyor, de bon grat el càrrec que em proposeu, i procuraré de fer-ho tan bé com sàpiga. Només us demano una cosa: tenir a palau una habitació on no pugui entrar ningú sinó jo.

El rei hi va estar d'acord i a partir d'aquell mateix dia el pastor va entrar en funcions com a primer ministre. I les seves disposicions i els seus decrets foren tan encertats i tan eficaços, que aviat s'hi va conèixer a tot el país: tornava la tranquil·litat i la feina, els preus s'estabilitzaven i tothom podia treballar i menjar per la gana que tenia. El rei estava molt content de la idea que havia tingut, però alguns magnats envejosos van començar a calumniar el pastor, i sempre que podien l'acusaven d'acumular a l'habitació secreta els tresors que robava al rei i a la nació.

De primer, el rei no en volia fer cas, però tant li ho van dir que va acabar dubtant i un bon dia, per tal de sortir de dubtes, mentre el primer ministre era a la seva cambra, va fer esbotzar-ne la porta amb la idea de sorprendre'l enmig dels seus tresors. Però quina sorpresa que van tenir, el rei i els envejosos magnats: a l'habitació no hi havia sinó quatre mobles de fusta, uns quants feixos de palla i, enmig, el primer ministre, vestit de pastor, amb samarra i sarró i tot, tocava amb un flabiol una senzilla melodia.

—Però, per què ho fas, això? —li va preguntar el rei, tot estranyat.

—Senyor, sense aquests moments que em recoïden els dies feliços que passava a la muntanya amb el ramat, us ben dic que no podria suportar aquesta vida que he de dur a palau, voltat d'intrigues, de mentiders i d'envejosos.

QUAN ÉREM INFANTS

UN XIC D'INFORMÀTICA INFORMÀTICA, PARAULA MÀGICA?

No cal dir que, avui per avui, i de mica en mica, la paraula **Informàtica** va deixant de ser aquella paraula mítica, plena de pors i tabús, amb la qual cada vegada més persones s'hi enfrontaven. Ara és una paraula que tal vegada produeix un efecte de preocupació: la preocupació de no quedar-se endarrera en allò de què quasi tothom parla. És una paraula que se'n està posant fins en la sopa (cultural) de tots els ciutadans.

L'única forma de no quedar fora de la «alfabetització» que s'acosta és, lògicament, adquirir la base de coneixements necessaris per tal de poder enfrontar-nos-hi. Però la dita adquisició de coneixements té actualment el perill de començar anant mal encaminats per certes persones, ja que hi ha una gran quantitat de «cursets», que ens ofereixen a tot arreu, encaminats a aprendre informàtica, quan realment, el que s'ensenya és una mica de llenguatge BASIC en poques hores. Això ho podríem comparar amb el fet d'ensenyar Alemany a una persona amb la intenció que arribés a ser un escriptor en aquesta llengua, la qual cosa no deixa de ser una bajanada.

El concepte d'informàtica, que molta gent té, s'ha ampliat a un concepte molt més ampli anomenat «**TECNOLOGIA DE LA INFORMACIÓ**». Dit concepte és definit pel Ministeri Britànic d'Indústria i Energia de la següent manera: «l'adquisició, procés, emmagatzement i difusió de qualsevol informació oral, pictòrica, textual i numèrica, mitjançant una combinació de la Informàtica i les Telecomunicacions basada en la microelectrònica».

Tot això queda englobat en un concepte més ampli, que es troba en els plans d'actuació de quasi tots els governs de països desenvolupats i/o en vies de desenvolupament, i que s'anomena «**NOVES TECNOLOGIES**».

Qualsevol país que s'embarqui en el desenvolupament d'algún apartat d'aquestes «**NOVES TECNOLOGIES**», a curt o mitjà termini tindrà el caràcter de «**país colonitzat tecnològicament**».

Les «**NOVES TECNOLOGIES**» inclouen, com diu la definició del Ministeri Britànic, tres apartats fonamentals: **Informàtica, Telecomunicacions i Microelectrònica**, i alguns dels conceptes creats per delimitar els seus camps d'actuació:

- Dissey gràfic per ordinador.
- Holografia.
- Làser.
- Telemàtica.
- Sistemes de recuperació d'informació en-linea.
- Videotext.
- Bases de dades.
- Vídeo.
- Televisió per cable i via satèl·lit.
- Videodiscs.
- Videomàtica.
- Electroacústica.
- Etc.

Com poden veure, el futur d'un país es troba en el desenvolupament de les anomenades «**NOVES TECNOLOGIES**».

FEDE

any 1963-64